

foged, By- og Raadstueskriver, den Mand skal Indenrigsministeren ogsaa finde mest skikket og bedst egnet til at beskikkes som Borgmester.

Indenrigsministeren (Bramsen): Jeg maa tilstaa, at jeg ikke ganske har forstaaet den ærede Ordfører, men det, som er aldeles klart, det er jo, at ved dette Lovforslag gaar man ud paa at ville lette Byfogeden i Horsens i hans Arbejde, som han ikke kan overkomme, og uagtet man indrømmer, at han ikke kan overkomme Arbejdet, og i saa Henseende henviser til Justitsministeren, vil man forhindre ved Dagsordenen, at der bliver raadet Bod paa denne Tilstand. Det er ganske ubestrideligt. Naar nu den ærede Ordfører talte om, at Justitsministeren kunde forelægge et Forslag, saa er Sagen den, som jeg netop udviklede i mit første Foredrag, at Borgmesteren har en dobbelt Stilling, han er som Borgmester baade Byraadets Formand og Øvrighedsperson, saa han sorterer saavel under det ene som under det andet Ministerium, og det har derfor været Genstand for Overvejelse, hvor vidt Justitsministeren skulde fremsætte dette Forslag eller Indenrigsministeren skulde gøre det, men det forekommer mig ikke, at der er Anledning til at stille sig anderledes over for Forslaget, om det er den ene eller den anden Minister, der fremsætter det. Det var muligvis heller ikke den ærede Ordførers Mening; jeg kunde ikke ganske opfatte hans Udtalelser paa dette Punkt, men han mente, at det var Justitsministerens Sag at bringe bedre Tilstande til Veje. Naar Indenrigsministerens Forslag kunde bringe bedre Tilstande til Veje, ser jeg ikke, at der er nogen Grund til at stille Fordring om, at Sagen skulde ordnes gennem et justitsministerielt Lovforslag.

Hvad Logikken angaar, som jeg kritiserede hos Udvalget — den ærede Ordfører vilde naturligvis ikke indrømme, at det var nogen berettiget Kritik — saa skal jeg dog tillade mig at anføre følgende 4 Linier af Betænkningen. Der staar: „Udvalget maa saaledes anse Regeringen i Stand til uden Bemyndigelse gennem en særlig Lov at udskille Stillingen som Borgmester i Horsens fra Embedet som Byfoged

og Byskriver sammesteds.“ Det har jeg paavist, at det er Regeringen ikke i Stand til, den kan ikke uden at komme i Strid med den gældende Lovgivning gøre det, den kan ikke tage Magistratsforretningen fra Byfogeden uden en særlig Lov. Men naar saa Udvalget udtaler sig paa den Maade, at Regeringen kunde udskille Borgmesterembedet og udnævne en særlig Borgmester i Horsens, og saa i sin Dagsorden siger: „I Betragtning af, at Udviklingen bør gaa i Retning af, at Byraadene selv vælge deres Formænd“, altsaa at Regeringen ikke skal udnævne nogen Borgmester i Horsens, saa forekommer der mig virkelig ikke at være nogen egentlig Overensstemmelse mellem Præmisserne og Konklusionen. Det er det, jeg har villet henlede Opmærksomheden paa, men det behøver naturligvis ikke at forhindre det høje Ting i at vedtage denne Dagsorden, hvis det ellers mener at burde gøre det, at den staar, om jeg saa maa sige, i Modstrid med de Præmisses, der foreligge forud for den. Jeg skal indskrænke mig hertil. Jeg ser ikke, at der i det, som er udtalt af den ærede Ordfører sidste Gang, han havde Ordet, for saa vidt jeg kunde høre og forstaa det, er fremkommet noget, der paa noget Punkt afkræfter nogen af de Bemærkninger, som jeg fremsatte i mine første Udtalelser, og jeg finder ikke Anledning til at gentage, hvad jeg en Gang har sagt.

Ordføreren (E. Sørensen): Den højtærede Minister gentager, at Regeringen ikke kunde udskille Stillingen som Borgmester i Horsens fra Byfogedembedet uden særlig Lov. Der fastholder jeg — og det er i dette Tilfælde endogsaa hele Udvalget, der i Betænkningens Omtale af § 1 staar enigt — at der ikke er noget som helst i Vejen herfor. Der er ingen Lov, der har forenet Byfogedembedet i Horsens med Stillingen som Borgmester. Der er ingen Lov, der forlanger, at Byfogeden i Horsens skal beskikkes til ogsaa at være Borgmester. Den højtærede Minister staar fuldstændig frit over for, hvilken Mand han vil beskikke til Borgmester i Horsens. Jeg henviste før blandt andet til Lønningsloven, der jo gaar ud fra det samme, idet den vil sikre, at Ministeren